

Alles moet kloppen op de achtste Schipholbaan

Dubbel onderhoudsbudget voor de AIGC *high quality course*

Zonder extreem veel tromgeroffel, tot dusverre, begint het tweede paradepaardje van de Nederlandse golfindustrie gestalte te krijgen. Het gaat om de golfbaan van de Amsterdam International Golf Club (AIGC) bij Schiphol. Een project waarbij degene die dat mag aanleggen en onderhouden zijn vingers aflikt. Een project met veel en fraaie hoogteverschillen. Volgens insiders is met het project meer dan 22 miljoen gemoeid. Die hoge kwaliteit vertaalt het management van de AIGC ook naar pecunia voor onderhoud. Nederlands jongste aannemer in golfbaanaanleg- en onderhoud, de Hollandsche Greenkeeping Maatschappij, tekent uiteindelijk voor aanleg, afwerking en onderhoud van de 18-holes en de uitgedijde driving range annex putting en chipping range.

Auteur: Broer de Boer

De golfbaan van de Amsterdam International Golf Club verrijst zo'n beetje op het drukste punt van Nederland. Dat bevindt zich tussen de A4 en de A9, naast en voor de start- en landingsbanen van Schiphol. Hier zal het nooit stil worden. Maar zelfs dat went. Tientallen jaren geleden werd op deze locatie zand voor de wegenbouw gewonnen. De veertig meter diepe zandput op het circa 85 hectare grote terrein is in de loop der jaren weer opgevuld met grond. Bij deze topbaan dus geen problemen met veen dat gevoelig is voor inklinken, maar wel een ratjetoe van grondsoorten.

Stroomversnelling in 2010

De eerste plannen om hier een golfbaan in het topsegment aan te leggen zijn al zestien jaar oud. Zes jaar geleden vonden de eerste grondverplaatsingen plaats. Daarna werd het weer stil rond het project. Nadat alle vergunningen en onderhandelingen met verschillende partijen rond waren, kwam de ontwikkeling van de baan in 2010 in een stroomversnelling. Golf East werd

benaderd voor de bouw, maar moest zich vanwege een faillissement terugtrekken uit de aanleg. Aan Nederlands jongste golfbaanaannemer, de Hollandse Greenkeeping Maatschappij, viel de eer te beurt om de klus te klaren. En na de *grow in*-periode volgt voor de aannemer vanaf 1 januari 2012 een onderhoudscontract van de baan voor de duur van vijf jaar.

Kwaliteit

Zowel HGM-directeur Hans Schaap als de aangestelde hoofdgreenkeeper Nico Burns waren betrokken bij die andere – bijzondere – golfbaan bij Spijk. De daar opgedane ervaring konden ze uitstekend gebruiken bij deze *high quality course*. De HGM zorgde voor de laatste vormgeving van baan, het shapen en de finishing. Dat laatste betrof het – grotendeels – handmatig zaaiklaar maken van de belangrijke baanonderdelen en het inzaaien. "Handmatig, want we moesten topkwaliteit leveren. De afdekkende lagen zand moesten overal even dik zijn en dat vraagt om traditioneel en specialistisch handwerk. Alles

moet hier kloppen", aldus Hans Schaap van de HGM. Het inzaaien van de holes werd gerealiseerd in de periode van mei tot eind september 2011. De golfbaanaannemer paste een nieuw Amerikaans hydroseeding-systeem toe. In de aangeschafte machine wordt, in afwijking van het gebruikte systeem op The Dutch (zie Greenkeeper 4 uit 2010, red.), met een kant-en-klaar product gewerkt, waaraan alleen nog graszaad moet worden toegevoegd. Het werk werd uitgevoerd door ploegen met Nederlandse, Engelse en Schotse specialisten op het gebied van vormgeving, shapen, zaaiklaar maken en inzaaien. De HGM huurde ze in en zorgde ook voor de huisvesting van de specialisten in de nabijheid van het terrein. "Totaal zo'n 45 à 55 man. Allemaal mensen die van wanten wisten en niet te beroerd waren lange dagen te maken. Alleen zo konden we deze klus in relatief korte tijd klaren. Ze werden aangestuurd door hoofduitvoerder Antoine Relouw."

Kwaliteit

Op de AIGC staat alles in het teken van kwaliteit. De ondergrond levert, afgezien van variatie in de samenstelling, weinig problemen op. De in West-Nederland alom aanwezige veenlaag ontbreekt hier en de grond die hier tientallen jaren geleden

werd aangevoerd is redelijk bezonken. Er werd zo'n 350.000 kubieke meter grond aangevoerd en circa 80.000 kubieke meter zand werd in een laag van 15 centimeter over de fairways en semi-rough geplaveid. "Zoiets is voor een gewone baan natuurlijk onbetaalbaar. Bovendien is de toplaag van greens en tees om overall dezelfde kwaliteit te krijgen door Heicom gemengd", meldt Hans Schaap. "Daarbij hebben we het ook laten bemonsteren en hiermee laboratoriumtesten laten doen bij ETL Labs in Birmingham, want we wilden kunnen beoordelen of het geleverde zand aan de eisen voldeed." Zo'n aanpak ziet de HGM-directeur overigens als te kostbaar voor de meeste Nederlandse golfbanen.

Bewegingen

Nico Burns is de hoofdgreenkeeper die voor de HGM op de nieuwe golfbaan werkt. Hij werkte eerder op het Rotterdam Golfcentrum en vervolgens op The Dutch. Nico heeft het vak geleerd in Nieuw-Zeeland en heeft zeven jaar ervaring als hoofdgreenkeeper. Nico wordt in de internationale greenkeeping-wereld beschouwd als een specialist op het gebied van de verzorging van struisgras. Wat hem zo bijzonder aanspreekt zijn de glooiende bewegingen, tot op de greens en in de roughs toe. Nico Burns: "Je moet dat 's avonds en 's ochtends eens zien met al die schaduw-effecten. Het is net of je op een andere planeet rondloopt. Dat zal nog versterkt worden als de rough met de lange pluimen van roodzwenkgrassen straks hoog staat. Op de greens krijgen we taai sterk gras: kruipend struisgras van de rassen Penn A1 en Penn A4. We gaan dat uiteindelijk op 3 mm maaien, het zullen snelle greens worden en de totale baan zal zeer veel uitdagingen geven." Als redacteur denk ik: een prachtige baan, maar ook een baan die vanwege de vele variaties in hoogte niet gemakkelijk is om te bespelen. En hoewel de Portugezen zo'n 3,5 km buggy-pad keurig met Portugese zandsteen hebben bestraat, is de fairway absoluut geen snelweg!

15 greenkeepers

De baan heeft als hoogste punt een tee op 14 meter hoogte boven het maaiveld. Vanaf die plek zie je pas hoeveel niveauverschillen aangebracht zijn, wat straks ook invloed heeft op de keuze van materieel en de benodigde greenkeepers. Alle materieel, met uitzondering van een grote bezander en een Vertidrain, staat al in de loods. Op de baan zal straks een greenkeepersploeg van 15 man werken. De HGM heeft een bestelling geplaatst voor 125.000 bomen en struiken.

Hydroseeding van hole 3-4, met een nieuw Amerikaans systeem.

Hoofdgreenkeeper Nico Burns: "Net alsof je op een andere planeet rondloopt".

Deze worden in eigen beheer geplant en de medewerkers zijn dan ook druk bezig met de voorbereiding en de organisatie hiervan. Een deel hiervan wordt straks gebruikt om de woningen rondom het terrein te camoufleren. Dit voorjaar werden al zo'n 500 bomen met hoogtes tot zes meter aangeplant. Vanwege de droogte is hebben ze de afgelopen zomer (veel)water gekregen om in leven te blijven. Hierdoor kon de inb oet beperkt blijven. Ook staan er nog oude solitaire bomen op het terrein, zoals voor de green van de spectaculaire hole 3.

Beregening testen

De vele hoogteverschillen hebben natuurlijk ook invloed op de waterhuishouding. Hier is circa 40 km drainage aangelegd, met heel veel putten om overtollig hemelwater af te voeren. Dit systeem is aangelegd door Barth. Voor het beregeningssysteem op dit prestigieuze project tekende Aquaco uit Elst. De fairways zijn volledig voorzien van een beregeningssysteem bestaande uit twee rijen sprinklers. Tijdens het bezoek, begin november, was dit bedrijf een aantal sprinklers aan het testen. Toen staken ze nog hoog boven de fairway uit. "Lastig met maaien", weet de hoofdgreenkeeper. "Maar de grond moet zich bij nieuwbouw altijd zetten. Als het testen afgerond is, gaan we de popups op het juiste niveau bijstellen. Naar beneden bijstellen is altijd

Hole 3. De favoriete hole van Hans Schaap, HGM: "Lopend over de fairway zie je dat deze na de top opeens met veel variatie in hoogte naar beneden valt. Voor je, achter een volwassen solitaire boom, ligt achter een muurtje de green."

veel gemakkelijker dan naar boven!" Een groot aantal greens ligt er al toppie bij. Opvallend zijn de gemetselde muurtjes van eveneens Portugese steen rondom tees en greens. Maar de grasmat is op het moment van bezoek nog niet 'as to be'. De greens zijn ingezaaid met kruipend struisgras en werden in november al zesmaal per week op een hoogte van 4 mm gemaaid. Maar het is de bedoeling dat dit uiteindelijk zeven maal per week wordt op 3 mm. Ook de foregreens en de collars zijn met dit kruipend struisgras ingezaaid. Voor de fairways is gekozen voor een mengsel met fijnbladige Engels raaigrassen. De tees zijn vrij traditioneel ingezaaid zijn met een mengsel van roodzwenk- en veldbeemdgrassen.

Bunkers

We vervolgen het rondje over de baan. Hans Schaap is er zeer content mee dat zijn jonge onderneming, die begin 2011 van start ging, mee mag werken aan de totstandkoming van deze

baan. Eerder schreef hij als bedrijfsleider bij Aha de Man ook de aanleg van The Dutch bij op zijn palmares. En dat er ook prachtige bunkerpartijen komen is zeker. "Ik dacht totaal zo'n 80", vertelt hij. "Maar daarbij tellen sommigen wel voor vijf." Maar de 'ogen van de baan' zijn vanaf de tees nog niet zichtbaar. Vullen met zand is nog niet aan de orde, want de baan zal pas in juli 2012 in gebruik genomen worden. Het management en de salesmensen van de AIGC slaan nu soms al een balletje af naar de eerste drie greens die dat toelaten. Dat gebeurt met gasten en het vormt een onderdeel van de ledenwerving. Van deze club kan men voor een 'exclusief' bedrag lid worden, als tenminste het 'membership committee' hiermee instemt. Een lidmaatschap geeft naast het recht op golfen de gelegenheid voor leden om een gast mee te nemen. En hoewel de baan op 85 hectare zeer ruim van opzet is - je ziet lopend op een hole de andere holes echt niet - is hier geen ruimte voor greenfee-spelers.

Specialisten van Aquaco testen het beregeningssysteem. De stand van de popups moet nog bijgesteld worden.

"Rechts van je zie je op hole 3 het bruggetje, gemetseld van Portugese natuursteen."

De architect

Onderweg spreken we golfarchitect Bruno Steensels, uiteindelijk verantwoordelijk voor het ontwerp. Natuurlijk leg ik hem de vraag voor welke hole hij het mooist vindt. Voor de hand liggend antwoordt hij: "Alle holes." En zelfs als ik aandring en naar de 'allermooiste' vraag, blijft hij bij zijn statement: "Als ik daarop een antwoord geef, zou ik mijn werk niet goed gedaan hebben. De baan is een echte Bruno Steensels. Elke hole is anders. En ga deze golfbaan niet een inland links noemen, want dat is het niet. Ik zou hem betitelen als een mengvorm van een park- en een linksbaan." De goedgeluimde, sympathieke Belg is zeer blij met de aanleg en 'grow in', maar kan het niet laten even Hans Schaap en zijn hoofdgreenkeeper te waarschuwen. "Dit wordt een topbaan, die ook aan onderhoud hoge kwalitatieve eisen stelt. Hier is tweemaal zoveel geld nodig voor onderhoud als bij een normale uitstekende baan. De opdrachtgever wilde een dergelijke lay-out van hoge kwaliteit en het is dan aan de hoofdgreenkeeper om de vinger aan de pols te houden omdat aan uitstekend kwalitatief onderhoud ook een prijskaartje hangt. Doe geen concessies aan de kwaliteit van het onderhoud! Nederlanders zijn anders dan Belgen. Bij jullie willen ze altijd proberen voor de prijs van een Mercedes in een Rolls Royce te rijden. Als Belgen in zo'n auto rijden, zijn ze ook bereid ervoor te betalen." Maar bij het AIGC-project is dat niet aan de orde: hier mag onderhoud wat kosten!

Schaap (l), zichtbaar trots dat de Hollandse Greenkeeping Maatschappij doorgroeit met aanleg en onderhoud van topbaan AIGC. Golfarchitect Bruno Steensels die waarschuwt geen concessies te doen aan de kwaliteit van het onderhoud van deze baan!